

har jeg stillet Forhandling i Udsigt, og det, jeg her har nævnt, kan jeg ikke frafalde.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup mente, at naar Menighedsraadet skulde have Ret til at antage Kirkebetjente paa andre Vilkaar end de nuværende, i det hele taget stilles frit i det Spørgsmaal, maatte man dog fastholde, at visse Skolelærerembeder skulde opslaaes med Forpligtelse for Indehaveren til, at han skulde paatage sig Kirkesang, for saa vidt han blev valgt dertil. Jeg tror, at hvis man vil give Menighedsraadene den Beføjelse, som her er foreslaaet, maa man ogsaa give Skolelærerne fri, saaledes at de kan nægte at blive Kirkesangere. En anden Ting er, om Kommunalbestyrelserne ved Forhandlingerne med Menighedsraadene vil sikre — og det vil jeg meget ønske —, at Embederne bliver besat med Personer, som har Kvalifikation til at lede Kirkesangen. Naar det er sket, bliver det Genstand for en fri Forhandling mellem Menighedsraadet og den vedkommende Lærer, om de kan enes om, at han overtager Kirkesangerstillingen.

Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen var inde paa et Spørgsmaal, som har været fremme fra flere Sider: at den kommunale Valgliste skulde lægges til Grund for Valglisten til Menighedsraadene. Det beror efter mit Skøn paa et Fejlsyn, thi de kommunale Vælgere er jo ikke alle Menighedsraads-vælgere, og de, der er opført paa den kommunale Valgliste, kan derfor ikke alle blive opført paa Valglisten til Menighedsraadet. Paa den anden Side er der adskillige, som har Valgret til Menighedsraadet ifølge Alder, Bopæl og det hele uden at være Skatteydere og derfor skal opføres paa Menighedsraadsvalglisten, saa snart de melder sig dertil, uagtet de ikke er paa den kommunale Valgliste. Derfor tror jeg ikke, den kommunale Valgliste i nogen Henseende kan være vejledende, navnlig ikke i meget store Sogne i Byerne; der maa man udarbejde Valglisten paa anden Maade. Jeg ser ikke rettere, end at den foreslaaede er en meget frisindet Maade at gaa frem paa, idet enhver, som er Medlem af Folkekirken, faar tildelt Valgret, og det eneste, der kræves af ham — og det er dog et rent Mindstemaal af Interesse —, er, at han selv melder sig til Valglisten, saa bliver han optaget. Han behøver ikke en Gang at melde sig skriftligt, det kan ske mundtligt, blot ikke i en Telefon.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen talte i Dag igen om de københavnske Menighedsraad, hvor der ikke var noget Mindretal. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at i

den korte Tid, jeg nu paa ny har været Minister for Kirkevæsenet, har jeg truffet flere Menighedsraad her i Byen, hvor der var Mindretal og ogsaa betydelig Strid mellem Flertal og Mindretal, saa at jeg maatte hver anden Torsdag tage imod Flertallet, hver anden Torsdag mod Mindretallet. Det fortsattes endda et Stykke Tid for et Menighedsraads Vedkommende; men det er ikke det eneste, der er flere, hvor det er Tilfældet. Men det ærede Medlem og jeg er jo enige om, at naar Menighedsraadene faar flere Opgaver, vil ogsaa flere melde sig til Valglisterne; det tror jeg ganske sikkert vil blive Tilfældet her i København, og det glæder jeg mig over. Det ærede Medlem sagde, at de vilde melde sig, fordi Raadene nu fik en politisk Opgave, thi det at bestemme over Præstegaardsjorden var en politisk Opgave. Det forstaar jeg ikke. Man kan dog ikke uden videre sige, at enhver økonomisk Opgave ogsaa er en politisk Opgave, og at det, at de ude paa Landet skal bestemme over Præstegaardsjorden, særlig skulde indeholde Politik, ja, det maa det ærede Medlem undskyldte, det forstaar jeg ikke. Det er Økonomi; det kan være Sogne-økonomi, men at det skulde vække de politiske Lidenskaber, forstaar jeg ikke. Det kan nok vække Sogneinteresserne og bringe flere til at melde sig til Valglisten, men derudover tror jeg ikke, det har Betydning.

Saa talte det ærede Medlem meget om den Lignelse, jeg havde fremsat om Vognen i Gaar, og sagde til det ærede Medlem Hr. Jacobsen, at han havde misforstaaet det med Vognen; men det har det ærede Medlem virkelig ogsaa. Jeg har ikke et Øjeblik tænkt mig den Vogn, jeg nævnte i Gaar, som en Vogn indeholdende Politikere, hvor jeg sad paa Kuskesædet og det ærede Medlem maaske løb bag efter og holdt i et Tov for at holde igen paa Vognen; saa personligt har jeg slet ikke tænkt mig det, da jeg fremsatte det. Nej, jeg tænkte paa selve Sagen om Bispervalg, at det er en Vogn, der ikke kan standse. Ja, den kan maaske standses nu, det er en Sag, vi skal drøfte med hinanden, kæmpe med hinanden om, nappes med hinanden om, som man folkeligt siger. Det er muligt, den kan standses nu; men den kan lige saa lidt standses fuldstændigt, som Menighedsraadene i sin Tid kunde standses. Naar man først giver, har givet Menighederne saa megen Ret, at de vælger Menighedsraad og faar Adgang til at bestemme over, hvem der skal være deres Præst, vil det ikke i Længden kunne lade sig gøre